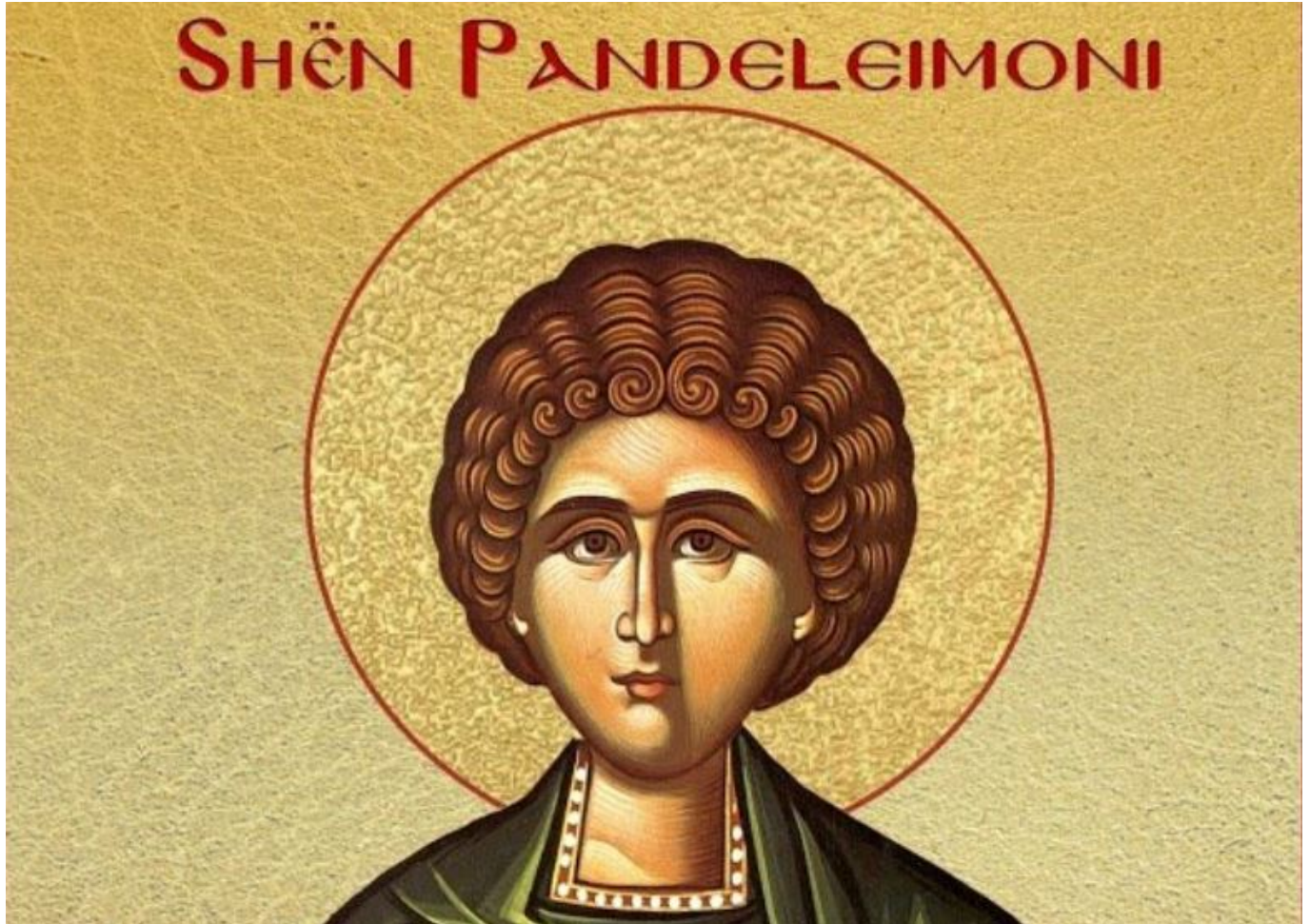

**E shtunë, 27 korrik 2019 - Shenjtori i ditës:
Dëshmor i madh Pandleimoni. Oshënarët
Angjelari, Gorazdi, Sava, Klimi etj**

– Dëshmor i madh Pandleimoni –

U ushtrua rreth vitit 305 në vendlindjen e tij, Nikomedia, në bregdetin aziatik të Propontidës. Pandleimon, siç quhej, ishte një mjek i dalluar, fryt i idhujtarit Efstorgi dhe e shën Evulës (30 mars), që ishte e krishterë nga paraardhësit e saj, por që vdiq herët. Duke “eksperimentuar” ai ngjalli, duke thirrur Zotin, një fëmijë që e kishte pickuar një nepërkë, kështu që u pagëzua nga shën Ermolau (26 korrik), siç është shkruar edhe atje. Prifti, d.m.th. shën Ermolau, e bëri të përsosur në besim dhe e bindi atë se Jisui shëron më me efikasitet se sa mjekësia që studionte atëherë. Ndaj Pandleimoni u lut dhe vërtet ngjalli fëmijën.

Më vonë Pandleimoni u bë shkak që të martirizohej Ermolau dhe të fitonte kështu

kurorën, që nuk vyshket, të shenjtërisë. (Ngjarjet u treguan më qartë në jetën e shën Ermolaut). Pandeilemoni shëroi në mënyrë mrekullibërëse edhe një të verbër të pashërueshëm (kremtohet sot). Pra, u ndriçuan dhe u pagëzuan ish-i verbri dhe Efstorgi, (i cili tashmë ishte ndikuar nga i biri), por kolegët e tij bashkëkombas treguan smirë ndaj shkencëtarit shpresëtar.

Shëruesi, pas vdekjes së të atit, ndau pasurinë e vet dhe shëronte falas prandaj quhet edhe “anargjend” (pa argjend, pa pará) duke kërkuar vetëm besimin te Jisui. Mjekët e denoncuan te perandor Maksimiani (286-305). Në gjyq sollën edhe të verbrin, që tashmë ishte i krishterë entuziast, i cili u tall me mbretin, kështu që i prenë kokën. Pandeilemoni kërkoi e shëroi para tyre një të paralizuar, gjë që nuk kishin mundur ta bënin kundërshtarët e tij dhe shumë njerëz besuan.

Maksimiani më kot u përpoq ta frikësonte shenjtin, të cilin e donte pa masë. Dhe e urreu. Urdhëroi dhe e torturuan, por Perëndinjeriu (Krishti), që shfaqej si Ermolau, bënte shpesh që të mos vepronin xhelatët dhe të mos funksiononin mjetet e torturës, e shëronte dhe shpëtonte.

Por, tirani i zemëruar nuk tërhijej. Martirin e madh e gërvishtën me thonj hekuri; e dogjën me llambadhe; e hodhën në plumb që ziente, e hodhën në det të lidhur me gur në trup; e hodhën tek egërsirat; e lidhën në një rrotë të rëndë dhe e lëshuan tatëpjetë. Shpata që do t’i priste më pas kokën, u përkul si qiri dhe ushtarët u tronditën.

Por Pandeilemoni (greqisht do të thotë: përdëllimtar i të gjithëve), kështu e quajti atëherë zëri hyjnor, u thoshte të zbatonin urdhrin, që ai të fitonte kurorën e të ushtruarit. Nga prerja që bëri shpata doli qumësht, ndërsa ulliri i thatë, në të cilin ishte i lidhur, lulëzoi menjëherë dhe lidhi fryte. Në ikonë paraqitet duke mbajtur një kuti me ilaçe.

SHËN PANDELEIMONI

- [Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë / Facebook](#)